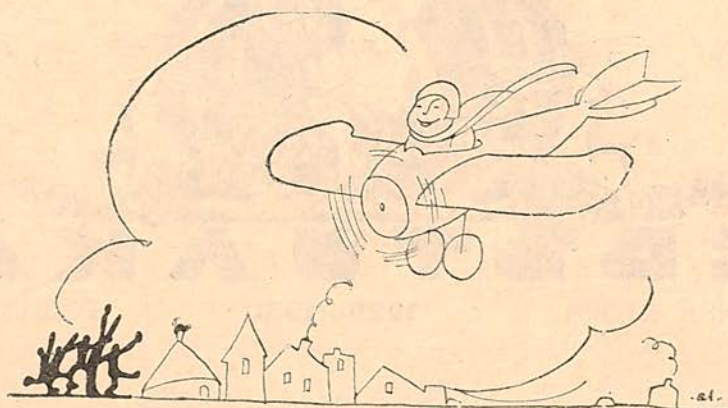

ЧУДНИТЪ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО ВЪ СЕВЕРНИТЪ СТРАНИ

II

НАДЪ СЕВЕРНИТЪ СТРАНИ. МЪГЛИТЪ. СНѢЖНАТА ПЛАНИНА. ПАДАНЕ НА АЕРОПЛАНА. СНѢЖНАТА КОЛИБА НА МЕШКО. ПОЯВЯВАНЕТО НА БѢЛИТЪ МЕЧКИ

Мешко премина много земи и морета, и колкото отиваше по-насеверъ, толкова му ставаше по-ясно, че наближава царството на суровия Дѣдо Мразъ. Зеленитъ ливади и сѣнчести гори вече не се виждаха, птички не сновѣха весело изъ въздуха, а слънцето не можеше отъ облаци и гъсти мъгли да се усмихне на голата земя. Градове и села съ островеръхи камбанарии се свиваха, като измръзнали отъ студа, между скалисти голи ридове. По върховетъ и на най-низкитъ планини се бѣлѣха грамадни снѣжни калпаци. Мешко разбираше много добре, че не му трѣбва още дълго да лети, за да стигне безлюднитъ ледни пустини, кждето можеше да слѣзе, за да се запознае отблизо съ живота на тамошнитъ хора, които живѣятъ въ снѣжни къщи и се хранятъ съ сурово месо.

— Като видя и ескимоситъ, ще мога да кажа, че видѣхъ цѣлия свѣтъ, — мислѣше си Мешко съ гордостъ и караше все по-насеверъ. Най-после аеропланътъ навлѣзе въ едни гъсти облаци и нашъ Мешко не можеше да види на къде лети.

Наистина, той имаше при себе си компасъ, съ точността на който можеше съвсемъ сигурно да разбере по коя